

साधकांचे मासिक प्रेरणा पत्र

विपश्यना

साधक (मराठी)

बुद्धवर्ष 2566, आश्विन पौर्णिमा, 9 ऑक्टोबर, 2022 वर्ष 6 अंक 7

वार्षिक शुल्क रु. 100/- मात्र (भारताबाहेर पाठविण्यासाठी US \$ 50)

वेगवेगळ्या भाषेतील पत्रिकांसाठी पाहा: http://www.vridhamma.org/Newsletter_Home.aspx

धम्मवाणी

यो च बुद्धञ्च धम्मञ्च, सङ्खञ्च सरणं गतो।
चत्तारि अरियसच्चानि, सम्मप्पञ्जाय पस्सति ॥
दुक्खं दुक्खसमुप्पादं, दुक्खस्स च अतिक्रमं।
अरियं चट्टङ्गिकं मगं, दुक्खूपसमगामिनं ॥
एतं खो सरणं खेमं, एतं सरणमुत्तमं।
एतं सरणमागम्म, सब्बदुक्खा पमुच्चति ॥

– धम्मपदपालि 190-191-192, बुद्धवग्गो.

– जो बुद्धाला, धर्माला आणि संघाला शरण गेला आहे, जो चार आर्य सत्यांना– दुःख, दुःखाची उत्पत्ती, दुःखापासून मुक्ती आणि मुक्तीगामी आर्य अष्टांगिक मार्गाला– सम्यक प्रज्ञेने पाहतो, हीच मंगलदायक शरण आहे, हीच उत्तम शरण आहे. हीच शरण प्राप्त करून (व्यक्ती) सर्व दुःखांमधून मुक्त होतो.

बाबूभैयांना लिहिलेल्या पत्रांमधील काही अंश (क्रमशः)

सयाजी ऊ बा खिन दिवंगत झाल्यानंतरही पूज्य गुरुजी भारतातील शिबिरांचे विवरण बाबू भैया (मोठे भाऊ श्री बाबूलाल) यांना लिहून पाठवित राहिले जेणेकरून ते या शिबिरांची माहिती आणि त्यातील विशेषता 'आंतरराष्ट्रीय विपश्यना केंद्राच्या' इतर लोकांनाही सांगत राहतील आणि या गोष्टी लिखित रूपातही विद्यमान राहतील. पन्नास वर्षांपूर्वी लिहिले गेलेल्या खालील पत्रावरून हे स्पष्ट होते की विपश्यनेला पुढे वाढविण्यासाठी अनेक अडचणी असतानाही त्यांनी किती सहनशीलतेपूर्वक काम केले आणि त्यामुळे सर्व वर्गांच्या लोकांना खूप चांगला धर्मलाभ मिळाला.

– संपादक

मुंबई-शिबिरातील काही विशेष साधक

ठिकाण: मुंबई,
21 एप्रिल 1971

बाबूभैया,
सादर प्रणाम!

मुंबईचे हे शिबिर भारतातील 31 वे शिबिर आहे, जे आज सफलतापूर्वक संपन्न होत आहे. हे शिबिर कित्येक दृष्टीकोनातून सफल राहिले. या शिबिराच्या सफलतेद्वारे मी अत्यंत पुण्य अर्जित केले आहे. हे पुण्यार्जन माता सयामासहित बर्माच्या सर्व आश्रमवासियांना, तुमच्यासहित परिवारातील सर्व सदस्यांना, तेथील पूज्य बंधूना, इथे पिताश्री तसेच ज्येष्ठ बंधूसहित परिवारातील सर्व सदस्यांना तसेच Mr. Hover (श्री हॉवर) यांच्यासहित विश्वभरात पसरलेल्या पूज्य गुरुदेवांच्या सर्व प्रत्यक्ष अथवा

परोक्ष शिष्यांना वितरीत करताना मन हर्ष विभोर होत आहे.

श्रीमती वेस्टाल तसेच श्री थियोडोर वेस्टाल हे दाम्पत्य या शिबिराचे प्रमुख होते. तुम्हाला आधी लिहिलेच होते की वेस्टाल न्यूयॉर्कच्या स्टेट युनिव्हर्सिटीचे संकायाध्यक्ष होते आणि आता या युनिव्हर्सिटीद्वारे दिल्लीमध्ये संचालित 'एजुकेशन रिसोर्सेज सेंटर' चे डायरेक्टर आहेत. हे दोघे स्टुवर्ट आणि सुसान (विपश्यनेच्या जुन्या साधक दाम्पत्या) चे मित्र आहेत आणि या दोघांमध्ये विपश्यनेद्वारे आलेल्या प्रभूत परिवर्तनाला पाहूनच हे प्रभावित झाले. घरात दोन-तीन छोटी मुले आहेत, म्हणून आधी विमानाने केवळ पत्नी आली आणि ती घरी परतल्यावर दुसऱ्या वेळी पती आला. हे दोघे एक-एका शिबिरातच इतके प्रभावित झाले की दोघांनी जूनमध्ये डलहौसीमध्ये होणाऱ्या शिबिरात एकत्र सम्मिलित होण्याचा निर्णय घेतला. परंतु आता काही कारणांनी डलहौसीचे शिबिर जूनमध्ये होणार नाही आणि त्यांना याच्या आधी स्वदेशी परतायचे आहे, याकरीता कोणत्याही प्रकारे अजून एका शिबिराचा लाभ घेण्यासाठी हे खूप आतुर होते. या नंतर होणारी शिबिरे यांना तितकीशी अनुकूल नव्हती आणि म्हणूनच याच शिबिरात बसण्यासाठी दोघेही विमानाने निघून आले. मुलांना कुणा नोकराणीजवळ सोडून आले. खरोखर यांच्यात धर्माप्रति अजीब आकर्षण आहे. दोघांनी बरीच मेहनत घेतली. श्री वेस्टाल यांची प्रगती खूप आकर्षक होती. धाराप्रवाहानंतर ते भवंगच्या चेतन अवस्थेपर्यंत पोहोचले. श्रीमती वेस्टालही मागील वेळेपेक्षा तशा खूप पुढे गेल्या, परंतु आपल्या पतीपेक्षा थोड्या मागेच राहिल्या. कदाचित मुलांना घरी सोडून आल्याचा ताण त्यांच्या अंतर्मनात साठला असावा. श्री वेस्टाल या गोष्टीनेही दुःखी आहेत की ते इतक्या उशीरा धर्माच्या संपर्कात आले. आता तर ते आपली सारी शक्ती लोकांची धर्मसेवा करण्यामध्ये लावू इच्छित आहेत. या विद्येप्रति श्रद्धा तसेच पर्याप्त अनुभवाशिवाय फक्त भावावेशाच्या आधारावर मी यांना आनापान शिकवण्याची अनुमती आत्तातरी देऊ शकत नाही. जरी हे खूप आतुर होते आणि मला ते अत्यंत गंभीर, सज्जन आणि उच्च कोटीचे विद्वान असल्यामुळे

योग्य पात्रही वाटले, परंतु आत्ताच शिकवण्याची अनुमती देणे हे थोडे चाई करण्यासारखे होईल. हो! एक कमतरता तर यांच्यातही पाहिली, ज्यासाठी मला यांना वारंवार टोकावे लागले आणि ती होती- चमत्कारांच्या प्रति यांचा कल. जरी हे आणि यांची पत्नी निश्चित रूपाने सद्धर्माप्रति स्वानुभूतीद्वारेच प्रभावित झाले आहेत, तरीही यांच्या डोक्यातून या गुरुडमच्या आजाराचे भूत उतरविण्यासाठी तसेच चमत्कारांपासून पिंड सोडविण्यासाठी मला बरेच कष्ट घ्यावे लागले. असो, हा व्यक्ती भविष्यात सद्धर्माचा एक चांगला सेवक सिध्द होईल. आत्ताच ते खूप आतुर आहेत की मी कसेही करून अमेरिकेला पोहोचावे जे सध्या तरी माझ्यासाठी असंभव आहे.

याच शिबिरात पुण्याहून एक अमेरिकन रिसर्च स्कॉलर डेनियल आले आहेत, ज्यांची पत्नी मागच्या शिबिरात बसली होती आणि आता आपल्या दूधपित्या मुलीला कोणा दाईकडे सोडून, आपल्या पतीसोबत पुन्हा आली आहे. या महिलेने या वेळी पहिल्यापेक्षा अधिक प्रगती केली. तरीही अजून काही एक अडचणी आहेत, ज्यासाठी हे दोघे जुलै-ऑगस्टमध्ये पुन्हा एकदा सम्मिलित होण्यासाठी आतुर आहेत. अशाच प्रकारे एका रिसर्च स्कॉलरची पत्नी लिंडा आली आणि प्रभावित होऊन गेली. ती देखील याच प्रकारे पुढील कोणत्या तरी शिबिरात आपल्या पतीलाही आग्रहाने घेऊन येईलच. अशाच तऱ्हेने अजून एक अमेरिकन रिसर्च स्कॉलर हार्वे सम्मिलित झाले आणि सफल झाले, तसेच एक ग्रीक स्कॉलर किमान सम्मिलित झाले आणि लाभान्वितही झाले.

या शिबिरात साउथ अमेरिकेच्या ट्रिनिडाड देशाची एक विदुषी महिला मोली सम्मिलित झाली, की जी वेस्टाल दाम्पत्याची मैत्रीण आहे आणि दिल्लीमध्ये एका अतिथि प्राध्यापकाच्या हद्द्यावर कार्यरत आहे. या युवतीची साधना सुरुवातीला खूप धीम्या गतीने आणि निराशाजनक होती. पण सातव्या दिवसापासून अचानक गतिमान झाली आणि अनेकांच्या पुढे जाऊन पोहोचली. याच प्रकारे इराण देशातील अमेरिकन वंशाचा एक व्यक्ती रोजर सम्मिलित झाला, की जो आर्किटेक्ट आहे आणि त्याने भारतीय दर्शन तसेच अध्यात्मावर खोलवर अध्ययन केले आहे. तो देखील आपल्या सफलतांनी स्वभावतःच अभिभूत झाला.

तसे विभिन्न देशांचे प्रतिनिधित्व करू शकणाऱ्यांच्या गणतीमधील एक व्यक्ती अर्जेटीनाचा बसला आणि एक व्यक्ती मेक्सिकोचा. परंतु या दोघांचीही प्रगती सामान्यच होती.

भारतीयांमधून 8-10 विद्वानांचा एक असा वर्ग सम्मिलित झाला, ज्याच्यात काही डॉक्टर आहेत, काही इंजीनियर आहेत, काही व्यापारी आहेत आणि एक गुजरातीचे चांगले साहित्यकार आहेत. हे सर्वच्या सर्व अत्यंत प्रभावित झाले. मला यांच्यातील काही एक जणांप्रति अडचणी येण्याची शंका वाटत होती, कारण ते हीलर होते अर्थात मंत्रांनी रोग्यांचा इलाज करीत होते. तरीही त्यांची खूप चांगली प्रगती झाली आणि हे सर्वच्या सर्व अत्यंत प्रभावित झाले. आता हे सर्वच्या सर्व निश्चितच 'एहि पस्सिको' "या आणि स्वतः अनुभव करून पहा" म्हणणारे आहेत.

तापडियांच्या फॅक्टरीमधून 8-10 कामगार या वेळीही आले, ते सर्व आधीच्या इतर जणांप्रमाणेच सफल झाले. यातील एक जणाची विपश्यना जागण्यामध्ये थोडी अडचण आली, जसा एखादा पडदा पडला असावा. परंतु तो थर फाटताच इतके गहिरें चैतन्य जागले की तोही धर्माने अभिभूत होऊन गेला. या कामगार साधकांमध्ये जे परिवर्तन येत आहे त्याची एक सुखद आश्चर्यजनक बाब ही झाली की सर्वांमध्ये जी विनम्रता, शालीनता आणि परिश्रमशीलता यायला पाहिजे होती ती तर आलीच, याशिवाय एक दोन कामगार महिलांनी फॅक्टरीच्या मॅनेजरप्रति आपली आंतरिक कृतज्ञता प्रकट करताना म्हटले, "आपण आमच्या माणसांना असे काय केले आहे

की त्यांचा स्वभाव आणि चरित्रच बदलून गेले. ताडी पिण्याची सवय सुटून गेली, रागावणे नाहीसे झाले, शिष्या देणे बंद झाल्या, विनाकारण होत असलेला खर्च थांबला, आणि या सर्व गोष्टींचा सुखद परिणाम आमच्यासाठी हा झाला की प्रत्येक महिन्याची उधारी बंद झाली आणि कर्ज मिटले."

याच्या व्यतिरिक्त या शिबिरात इथले प्रसिद्ध उद्योगपती श्री संपत सोमानी बसले, की जे अनित्य बोधाच्या धाराप्रवाहाने अत्यंत प्रभावित झाले आहेत आणि आता 'एहिपस्सिको' चा मंत्र जपू लागले आहेत.

या शिबिराची संपूर्ण मंडळी खरोखरच खूप चांगली होती.

हो, तर मी मागच्या पत्रात हे लिहायला विसरलो होतो की ज्या संध्याकाळी मागील शिबिर सुरु झाले, त्याच्या दुसऱ्याच दिवशी पूज्य ताऊजी श्री द्वारका दासजींचा पुण्य दिवस होता. त्यामुळे हे मागचे शिबिर त्यांच्याच पुण्यस्मृतीमध्ये संचालित करीत राहिलो आणि त्यांना पुण्य वितरणही केले.

आता या शिबिरानंतर 25 एप्रिलला दुपारी पुढच्या शिबिराच्या आयोजनासाठी नागपुरला जात आहे. तिथे जवळपास 40 लोकांनी 5 दिवसांपूर्वी श्रामणेरीची दीक्षा घेतली आहे. त्यांच्या व्यतिरिक्त आणखी काही गृहस्थही भाग घेतील. भदंत आनंद कौसल्यायनजी स्वतः सम्मिलित होतील, याची तर खूप जास्त शक्यता वाटत नाही परंतु त्यांच्या निमंत्रणावर, त्यांच्या प्रबंधनात तसेच त्यांच्याच देख-रेखीखाली हे शिबिर आयोजित होत आहे, हीच एक खूप मोठी गोष्ट आहे. हे शिबिर 25 एप्रिलच्या संध्याकाळी सुरु होईल आणि 5 मे ला पूर्ण होईल.

साधारणपणे मी शिबिर सोडून कुठे बाहेर जात नाही. परंतु या वेळी 1 मे ला प्रातःकाळी नागपुरहून वर्ध्याला जाईन आणि संध्याकाळपर्यंत परत येऊ शकेल. बोधगयेचे साधक आणि विनोबा भावेंच्या सर्वोदय समाजाचे महामंत्री श्री द्वारको सुंदरानीजी मला श्री विनोबा भावेंना भेटविण्यासाठी खूप आतुर आहेत. श्री विनोबाजींनीही तशी इच्छा प्रकट केली आहे आणि असे म्हटले आहे की वर्षा ऋतुमध्ये एक शिबिर वर्ध्यामध्ये अवश्य लावले जावे. सर्वोदय समाजवाल्यांचे वार्षिक अधिवेशन नाशिकमध्ये होत आहे, की ज्यामध्ये त्यांचे सर्व प्रमुख कार्यकर्ते सम्मिलित होणार आहेत. मी नागपुरहून परतताना एक दिवस नाशिकमध्ये थांबेन. त्यांचा आग्रह आहे की मी 9 मे पर्यंत तिथेच थांबावे. परंतु माझ्यासाठी हे असंभव आहे. मी काही तासच तिथे थांबून त्यांच्यापैकी काही आवश्यक लोकांना भेटून मुंबईला निघून येईन. कारण 8 तारखेला मला मुंबई आणि पुण्याच्या मध्ये लोणावळा नावाच्या पर्वतीय नगरामध्ये एक शिबिर सुरु करायचे आहे. हे शिबिर 'शक्तिदल' नावाच्या अखिल भारतीय महिला मंडळाच्या वतीने आयोजित केले जात आहे. याची संचालिका महाराष्ट्राचे भूतपूर्व राज्यपाल तसेच सुप्रसिद्ध काँग्रेस नेते मंगलदास पकवासा यांची पुत्र-वधू पूर्णिमा पकवासा आहे, की जी भारताच्या महिला समाजात आपले एक विशिष्ट स्थान ठेवून आहे. या महिला वर्षातून एकदा 20 दिवसांचे शिबिर लावत असतात, ज्यामध्ये केवळ महिलाच सम्मिलित होत असतात आणि त्यामध्ये विविध प्रकारचे खेळ, धर्म प्रवचन इत्यादी कार्यक्रम ठेवतात. हे मंडळ 'शक्तिदल' नावाची मासिक पत्रिकाही काढते.

मागील शिबिरात मुंबईची प्रसिद्ध महिला-सेविका, गांधीवादी वृद्धा चंचल बाई सम्मिलित झाली होती आणि अत्यंत प्रभावित झाली होती. तिच्या 'एहिपस्सिको'चाच हा परिणाम आहे असे वाटते. लोणावळ्याचे शिबिर 18 मे ला समाप्त झाल्यावर मी 23 मे ला अहमदाबादमध्ये बुद्धानुयार्यांसाठी शिबिर लावण्यासाठी जाणार होतो. परंतु यामध्ये असे झाले की इथल्या संपन्न साधकांनी माझी रुची पाहून या गोष्टीवर जोर दिला की मुंबईमध्येही बुद्धानुयार्यांकरिता एक शिबिर लावावे, ज्याच्या साऱ्या खर्चाचा भार ते वाहतील. याकरीता राजस्थानीचे एक भवन ठरविण्याचा प्रयत्न होऊ लागला

आणि परिणामस्वरूपाने मी अहमदाबादवाल्यांना आपल्या तारखा पुढे सरकविण्यासाठी लिहिले आणि ते त्यांनी मान्यही केले.

आता अहमदाबादचे शिबिर 3 ते 13 जून ला होईल आणि त्याच्या मध्ये मुंबईच्या बुद्धानुयायींसाठी एका शिबिराचा वेळ वाचविला जाईल. मला असे वाटते की या व्यक्तींना, की ज्यांनी बुद्धांच्या नावाचा आश्रय घेतला आहे, त्यांना भगवानांच्या धर्मरसाचा स्वाद अवश्य चाखविलाच पाहिजे. हे लोक इतके गरीब आहेत की यांच्यासाठी दहा दिवस आपली आजीविका सोडून कोणत्या शिबिरात भाग घेऊ शकणे खूप कठीण तर आहेच शिवाय शिबिराचा खर्चही त्यांना पेलणे अशक्य आहे. उन्हाळ्याच्या सुट्यांमध्येच त्यांच्यासाठी एखाद्या शाळेत किंवा कॉलेजभवनात भाडे न देता शिबिर लावू शकण्याची सवलत मिळू शकते. तेव्हा मे-जून चा महिना मी यांच्या सेवेतच व्यतीत करू इच्छित होतो. परंतु या शिबिरातील संपन्न साधक श्री सोमानी या गोष्टीचा आग्रह करीत आहेत की मे महिन्याचे शेवटचे दहा दिवस या गरीबांना न देता त्यांच्या वतीने आयोजित केल्या जाणाऱ्या संपन्न व्यक्तींच्या समूहाला दिले जावेत. कारण हे लोकही आपल्या मुलांच्या उन्हाळ्याच्या सुट्टीचा लाभ घेऊ इच्छित आहेत. याच्या बदल्यात त्यांनी हा सविनय आग्रह केला आहे की ते जून किंवा जुलै महिन्यात जेव्हा म्हणू तेव्हा शंभर बुद्धानुयायींच्या शिबिराकरीता ठिकाण इत्यादीचा सर्व प्रबंध ते स्वतः करून देतील. श्री तापडिया, श्री अडुकिया तसेच श्री चौधरी हे तिघेही आता शहराबाहेर गेले आहेत, उद्या परवापर्यंत ते परत येतील तेव्हाच काही निर्णय घेता येईल.

मला वाटते की आता धर्माचे वादळ खूप जोरात उठेल आणि हळू-हळू माझ्या एकट्याने इतके मोठे दायित्व सांभाळणे कठीण होईल. म्हणून असे वाटते की लोकहिताच्या दृष्टिकोनातून आपल्याला आता सहायक आचार्य तयार करावेच लागतील, नाहीतर ही गाडी कशी चालेल? तुम्हीही जर लवकरच तेथून निघून आलात तर बरे होईल, जेणेकरून मी पूर्णरूपाने पारिवारिक जबाबदाऱ्यांमधून मुक्त होऊन आपले सारे जीवन धर्मसेवेमध्ये लावू शकेन.

तुमचा अनुज,
सत्य नारायण गोयन्का

साधकांचे प्रश्न आणि उत्तरे

प्रश्न: निश्चितरूपाने आपण कसे म्हणू शकतो की बुद्धांनी हरवलेल्या विद्येला पुन्हा शोधून काढले? कदाचित त्यांना ही विद्या शिकवली गेली होती आणि त्यांनी पूर्वीच्या बुद्धांसमोर प्रतिज्ञा घेतली होती?

गोयंकाजी: पुष्कळसे लोक जे बुद्धांना भेटतात, ते प्रेरित होतात आणि असे इच्छितात की त्यांनीही बुद्धांप्रमाणे सम्यक-सम्बुद्ध बनून इतर अनेक लोकांना मुक्त करण्यात सहायक बनून जावे. हा तपस्वीही अशी इच्छा व्यक्त करतो. तत्कालीन सम्यक-संबुद्ध त्याच्या चैतसिक क्षमतेची पडताळणी करतात की काय याने याआधी अगणित कल्पांमध्ये असे काम केले आहे का की जर याला आता विपश्यना दिली गेली तर तो खूप लवकर अरहंत बनू शकतो. आणि त्याचे भविष्य पाहतात की काय पुढेही आपल्या पारमितांना अगणित कल्पांपर्यंत विकसित करण्यात सक्षम आहे? त्यांनी पाहिले, हो! असेच आहे, तेव्हा ते केवळ आशीर्वाद देत नाहीत तर भविष्यवाणी करतात की हा तपस्वी अमुक (चार असंख्येय, एक लाख) कल्पांनंतर सिद्धार्थ गौतमच्या रूपात जन्म घेईल. जरी तो त्याच वेळी अरहंत अवस्थेपर्यंत पोहोचण्यात पूर्णपणे सक्षम होता, तरीही त्याने विपश्यना घेतली नाही.

बुद्धांच्या अंतिम जीवनात चहुबाजूनी (अविद्येचा) अंधकार होता. विपश्यनेची प्रशंसा करणारे शब्द प्राचीन ऋग्वेदात विद्यमान होते, पण केवळ धड्याच्या रूपात होते. अभ्यास हरवून गेला होता. आपल्या संचित पारमितांमुळे ते त्या विद्येच्या गहिराईपर्यंत गेले आणि तिला शोधून काढले. त्यांनी म्हटले, “पुढे अननुस्सुतेसु धम्मसु चक्खु उदपादि” (महावग्गपाळि-59, महापदानसुचं) “मला अशा धर्माची अनुभूती झाली ज्याला मी याच्याआधी कधीच ऐकले नव्हते.” त्यानंतर त्यांनी म्हटले, “एस पोरानो मगो”, “हा प्राचीन मार्ग” आहे. (सं.नि. सगाथावग्ग-अट्टकथा-213, वज्झिसंयुत्तं) त्यांनी एक निष्क्रिय, विस्मृत पथाला पुन्हा शोधून काढले आणि लोकांना वाटले...

(पूज्य गोयंकाजीद्वारे सतिपट्टान सुत्ताच्या सातव्या दिवशीच्या प्रवचनातून साभार)

ऑनलाइन भावी शिबिर कार्यक्रम व आवेदन

सर्व भावी शिबिरांची माहिती नेटवर खालील लिंक्स वर उपलब्ध आहे. सर्व प्रकारचे बुकिंग केवळ ऑनलाईन होत आहे. म्हणून आपल्याला निवेदन आहे की खालील लिंक वर चेक करा आणि आपल्याला उपयुक्त शिबिरासाठी अथवा सेवेसाठी सरळ ऑनलाईनच आवेदन करा.

<https://www.dhamma.org/en/schedules/schgiri>

विश्वभरातील सर्व भावी शिबिरांची माहिती व आवेदना साठी:

<https://schedule.vridhamma.org> एवं www.dhamma.org

व खालील लिंक पहावी

<https://www.dhamma.org/en-US/locations/directory#IN>

00000000000000000000000000000000

अति महत्वपूर्ण सूचना

1. सेंट्रल आईवीआर (इंटरैक्टिव्ह वॉयस रिस्पॉन्स) संभाषण नंबर- ०२२-५०५०५०५१ अर्जदार या नंबरवर आपल्या नोंदवलेल्या मोबाईल नंबर (फॉर्म मधील उल्लेखित नंबर) ने आपली शिबिर नोंदणीची स्थिति तपासण्यासाठी, रद्द करण्यासाठी, स्थानांतरीत करण्यासाठी अथवा कुठल्याही सेंटरवर नोंदणी केलेल्या आपल्या अर्जाची पुष्टी करण्यासाठी कॉल करू शकतात. ते या सिस्टीमद्वारे केंद्राशी सुद्धा संपर्क करू शकतात. हा भारताच्या सगळ्या विपश्यना केंद्रांसाठी एक केंद्रीय संपर्क नंबर आहे. -----

अतिरिक्त उत्तरदायित्व

समन्वयक क्षेत्रीय आचार्य

- 1-2. श्री गौतम गोस्वामी एवं श्रीमती प्रज्ञा गोस्वामी, कच्छ क्षेत्रासाठी समन्वयक क्षेत्रीय आचार्यांच्या रूपाने सेवा

आचार्य

1. श्री रमेश जैन, धम्म अजन्ता, औरंगाबाद चे केंद्र-आचार्य
2. श्रीमती निर्मला पटेल, धम्म अजन्ता, औरंगाबाद केंद्राची-आचार्या

नवीन उत्तरदायित्व

वरिष्ठ सहायक आचार्य

1. Mrs. Radhi Raja, Singapore
2. Mrs. FarahNaz Khazanehdry, Iran

नव नियुक्ती

भिक्षु आचार्य

1. आ. भिक्षु अस्सजि, नेपाल

सहायक आचार्य

1. श्री काशीनाथ अर्के, औरंगाबाद

2. श्री उद्धव भस्मे, सातारा (म.रा.)

3. श्रीमती पारुल गाला, मुंबई
4. श्री गजानन फुलकर, चंद्रपुर
5. श्री जे. सत्यनारायण, सिकंदराबाद
6. श्रीमती अम्बिका श्रेष्ठ, नेपाल
7. डॉ. केशरी बज्राचार्य, नेपाल
8. श्री स्वहित वीर सिंह कंसाकार, नेपाल
9. Miss Yu Ping Chen, Taiwan
10. Miss Yu Hong Jiang, China

बालशिविर शिक्षक: RCCC

1. श्रीमती चैताली बागची, क्षेत्रीय समन्वयक बाळ शिबिर शिक्षण- पश्चिम बंगाल, उड़ीसा, पूर्व भारताचे राज्य (सिक्किम सोडून)

बालशिविर शिक्षक

1. श्री नंद लाल शेवकानी, अजमेर
2. Ms Ingrid de Waal, Netherlands
3. Ms Adi Eytan, Israel
4. Mr Assaf Levy, Israel
5. Mr Yarden Dar, Israel

गुजरातमध्ये आणखी एक विपश्यना केंद्र ‘धम्म अरवल्ली’

अरावलीच्या पर्वतीय शृंखलावाल्या ‘उत्तर गुजरात’ च्या अरवल्ली जिल्ह्यात (जो राजस्थानला लागून आहे) प्रमुख नगर मोडासाजवळ ‘धम्म अरवल्ली’ नावाचे नवीन केंद्र निर्माण होत आहे. याकरीता मोडासापासून 6 कि.मी. दूर स्थित असलेल्या साकरिया गावाच्या सीमेमध्ये शेतांमधील 2 एकर जमीन खरेदी केली आहे. त्याच्या एका बाजूला जंगलाची जमीन आहे आणि दुसरीकडे पावसाळी नदी (चा प्रवाह) आहे.

या छोट्याशा केंद्रामध्ये 70 साधकांसाठी आवश्यक सुविधा उपलब्ध करण्याची योजना आहे. निर्माणकार्याच्या पहिल्या टप्प्यात 25 साधकांसाठी तसेच धर्मसेवक आणि व्यवस्थापकांसाठी निवास व कार्यालय बनविण्याची योजना आहे. आत्तापर्यंत केंद्राच्या सीमा-भिंतीचे काम पूर्ण झाले आहे. 60 साधकांकरिता छोटा धम्म-हॉल तयार झाला आहे, ज्यामध्ये दैनिक साधनेबरोबरच प्रत्येक रविवारी सायं 5 ते 7 वाजेपर्यंत सामूहिक साधनेच्या सत्रांचे आयोजन होत असते, ज्याचा लाभ अनेक साधक नियमित रूपाने घेत आहेत.

पत्ता: धम्म अरवल्ली विपश्यना केंद्र,

गाव- साकरिया, मोडासा, जिल्हा- अरवल्ली, गुजरात - 383315

ईमेल: dhammaaravalli23@gmail.com

संपर्क: श्री जयराम सोनी, मो. +91 98254 20827

बँक विवरण: Dhamma Aravalli Vipassana kendra

State Bank of India, Malpur Road branch, Modasa, A/c no:

40726282255, ISFC code: SBIN0018085, MIRC CODE:

383002052

कृपया दानाची पावती प्राप्त करण्यासाठी दानाचे पूर्ण विवरण ट्रस्टला अवश्य पाठवावे.

ग्लोबल विपश्यना पगोडा, गोराई, मुंबईमध्ये

1. एक दिवसीय महाशिविर (Mega Course) कार्यक्रम:

- रविवार 09 ऑक्टोबर, 2022 ला शरद-पौर्णिमा तसेच पूज्य गौयन्कार्जींच्या पुण्यतिथी (29 सप्टेंबर) च्या निमित्ताने.
- रविवार- 15 जानेवारी, 2023 पूज्य मातार्जींच्या पुण्यतिथी (5 जान.) तसेच सयाजी ऊ बा खिन यांच्या पुण्यतिथी (19 जान.) च्या निमित्ताने.
- रविवार- 07 मे, 2023 बुद्ध-पौर्णिमेच्या निमित्ताने.
- रविवार- 02 जुलै, आषाढ-पौर्णिमे (धम्मक्कपवत्तन दिवस) च्या निमित्ताने.
- रविवार 01 ऑक्टोबरला शरद-पौर्णिमा तसेच पूज्य गौयन्कार्जींच्या पुण्यतिथी निमित्ताने.

2. एक दिवसीय शिविर प्रतिदिन

याच्या व्यतिरिक्त विपश्यना साधकांसाठी पगोडामध्ये रोज एक दिवसीय शिविरे आयोजित केली जात आहेत. कृपया भाग घेण्याकरिता खाली दिलेल्या लिंकचे अनुसरण करावे आणि एका मोठ्या समूहात ध्यान करण्याच्या अपार सुखाचा लाभ घ्यावा—समगानं तपोसुखो। संपर्क : 022 50427500 (Board Lines) - Extn. no. 9, मो. +91 8291894644 (सकाळी 11 पासून सायं. 5 वाजेपर्यंत). (रोज 11 ते 5 वाजे पर्यंत)

Online registration: <http://oneday.globalpagoda.org/>

register Email: oneday@globalpagoda.org

सूचना: कृपया पिण्याच्या पाण्याची बाटली आपल्यासोबत आणावी आणि पगोडा परिसरात पाणी भरून आपल्यासोबत ठेवावी.

‘धम्मालय’ विश्राम गृह: एक दिवसीय महाशिविरासाठी येण्यासाठी रात्री ‘धम्मालय’ मध्ये विश्रामाची सुविधा उपलब्ध आहे. अधिक माहिती आणि बुकिंगसाठी संपर्क: 022 50427599 or email- info.dhammalaya@globalpagoda.org

इतर कोणत्याही प्रकारच्या माहितीसाठी संपर्क:

info@globalpagoda.org or pr@globalpagoda.org

दोहे धर्माचे

दुःख नाव आसक्तीचे, मूळ बाब ही जाण।
अनासक्तीने मिटे दुःख, धर्म मूळ ते जाण ॥
धन वैभव उपभोग सर्व, भोगी दुःख अजाण।
अनासक्तीने भोगता, बने सुखांची खाण ॥
होय मन निर्मळ ज्याने सर्वांचे त्यात श्रेय।
निजहित परहित सर्वहित, हेच धर्माचे ध्येय ॥
जितके सुख हवे तुजला, तितके कर रे त्याग।
हवेच सर्वच सुख तुला, त्याग सर्व रे त्याग ॥

दोहे धर्माचे

प्रज्ञा शील समाधि रे, शुद्ध धर्माचे सार।
काया वाणी चित्ताचे, सुधरती व्यवहार ॥
विना शील पालन करी, शुद्ध समाधि न होय।
विना समाधि ना प्रज्ञा, मुक्ति कोठून होय?
भांडण तंट्यात पडला, घालवी दिन अनमोल।
आता प्यायला धर्माचा, शांति सुधा रस घोळ ॥
या धरतीवर धर्माची, अमृत वर्षा होय।
बहुजन मन शीतल करी, बहुजन मंगल होय ॥

“विपश्यना विशोधन विन्यास” साठी प्रकाशक, मुद्रक व संपादक: राम प्रताप यादव, धम्मगिरी, इगतपुरी- 422 403, दूरध्वनी: (02553) 244086, 244076-
मुद्रण स्थान : अपोलो प्रिंटिंग प्रेस, 259, सीकॉफ लिमिटेड, 69 एम. आय. डी. सी, सातपुर, नाशिक-422 007. बुद्धवर्ष 2566, आश्विन पौर्णिमा, 9 ऑक्टोबर, 2022

वार्षिक शुल्क रु. 100/-, US \$ 50, (भारताबाहेर पाठविण्यासाठी) रजि. नं. MAHMAR/2017/72685. Postal Regi. No. NSK/286/2021-2023

Posting day- Purnima of Every Month, Posted at Iगतपुरी-422 403, Dist. Nashik (M.S.) (किरकोळ विक्री होत नाही)

DATE OF PRINTING: 25 SEPTEMBER, 2022

DATE OF PUBLICATION: 9 OCTOBER, 2022

If not delivered please return to:-

विपश्यना विशोधन विन्यास

धम्मगिरी, इगतपुरी - 422 403

जिल्हा-नाशिक, महाराष्ट्र, भारत

फोन : (02553) 244076, 244086,

244144, 244440.

Email: vri_admin@vridhamma.org;

Course Booking: info.giri@vridhamma.org

Website: www.vridhamma.org